

Buitenboordpastor, buitenboordgeluiden

Of het een trend is, durf ik nog niet te zeggen. Maar de grens tussen wie wel en niet lid zijn van een kerk wordt steeds meer een stippellijn. Regelmatig heb ik te maken met niet-kerkleden die toch een gesprek op prijs stellen met een pastor. Wat natuurlijk OK is, wat mij betreft. Het was niet zomaar dat ik begin 2018 in de Elshofpassage in Duiven kennis wilde maken met willekeurige winkelende wandelaars daar. Samen met mijn protestantse collega die toen ook net begonnen was als pastor, deelden we koffie uit voor wie dat lekker vond. Ik wilde laten merken: als pastor ben ik er niet alleen voor eigen kerkleden, maar voor wie maar behoefte heeft aan een verdiepend gesprek, of aan een lijntje naar meer praktische hulp. Voor kerkleden of mensen die vaak naar een kerkdienst gaan, voelt een pastor misschien als een 'ingebouwde motor', je hoort hem regelmatig ronken. Maar anderen hebben helemaal niet zo'n motor in hun bootje. Ontmoet iemand dan een pastor in het wild en ontstaat er een gesprek, dan ben ik als pastor een soort 'buitenboordpastor'.

Soms blijft zo'n gesprek digitaal; dan gaan er wat mails heen en weer. Soms blijft het bij een eenmalig gesprek op straat. Soms wordt het een echt bezoek. Medio januari kreeg ik een mail van iemand die ik helemaal niet kende. Ik houd haar hier uiteraard anoniem. Maar je kunt denken aan een bijstandsmoeder. Ze mailt dat een familielid is overleden, een wasmachine er ineens mee ophoudt én de auto niet meer start. Allemaal in een en dezelfde week. Complete wanhoop. Van ellende komt ze blijkbaar op onze website www.duiven-velp.nl terecht en mailt ze een predikant die ze totaal niet kent. Ze hoeft niet eens antwoord, schrijft ze; ze is al blij dat ze haar ontredding even van zich af kan typen.

Afgelopen jaar ging ik ergens anders in Nederland voor in een kerkdienst. Na de dienst kwam een stel op mij af dat zelf geen lid was bij de kerk waar ik voorging. Ze waren nu eenmaal net naar die plaats verhuisd en zochten een kerk om vaker naar toe te gaan. Uiteraard heb ik ze naar de plaatselijke pastor van deze kerk verwezen. Maar toch ontstond meteen op het kerkplein een uitgebreid gesprek over zwarte, depressieve gedachten en waar je het dan nog zoeken moet of kunt.

Als regiokerk rond Duiven en Velp hebben we elke maand op de eerste zondagmiddag themadiensten in Zevenaar. Ook daar komen niet-kerkleden op af. Wat is het dan prettig om te merken dat je niet alleen na zo'n dienst met iemand een goed gesprek kunt hebben, maar dat je ook door de week elkaar nog een keer kunt ontmoeten. Gewoon bij iemand thuis. En daar kan het dan bij blijven, maar dat hoeft natuurlijk niet. Soms ontdekt iemand dat niet alleen een pastor, maar ook andere kerkleden een mond hebben, en hopelijk een hart of handen die wat hulp kunnen bieden. Zo groeit de groep mensen die misschien geen lid zijn van een kerk (nog niet, of die dat echt niet willen), maar die wel blij zijn met gesprekken of warm contact. Laat zulke buitenboordgeluiden maar ronken!

Rob Nijhoff, 19 februari 2019; reacties: predikant@duiven-velp.nl.